

РЕШЕНИЕ

№ 103

гр. Благоевград, 27.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ВТОРИ ВЪЗЗИВЕН
ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ**, в публично заседание на тридесети януари през
две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Надя Узунова

Членове: Гюлфие Яхова
 Милена Каменова

при участието на секретаря Анастасия Фотева
като разгледа докладваното от Надя Узунова Въззивно гражданско дело №
20231200500730 по описа за 2023 година

Производството е образувано по жалба подадена от М. Г. К. против
Разпореждане от 24.02.2023г. по изп.дело №22/2023 на ЧСИ с рег. № 796 с
район на действие ОС Благоевград.

В жалбата се твърди, че сумите по изп.д. № 187/2019 г. са изплатени,
каквато констатация се съдържа в разпореждането на ЧСИ от 16.1.23 г. за
образуване на изп.д. 22/23 г. Затова сочи, че присъединяването на останалите
взискатели след това е недопустимо. Соци, че публичната продаж, която е
проведена е без яснота по отношение на дължимата по изп.д. № 568/21 г. сума
на дълга, която влияе върху таксата по т. 26 от ТТРЗЧСИ. Изтъква, че е
изготвен протокол за разпределение на суми от 11.11.22 г., в който също няма
сметка за материалния интерес за изчисляване на таксата по т. 26, както и на
дължимите суми за такси и допълнителни разноси. Соци, че взискателите К.
М. и П. Г. са заявили желание да не участват и се отказват от разпределението
на сумите по изп.д 568/21 г. и изп.д. 567/21 г., като запазват правата си от
последващи, бъдещи други вземания от длъжника М. К.. Соци, че и срещу
постановлението за възлагане от 24.2.23 г. е подала жалба. Счита, че сумите

за 18 бр. обикновени такси по т. 4 от ТТРЗЧСИ не се дължат, тъй като взыскателите са дали съгласие да получават книжа по ел. поща, като не ѝ е известно за електронни съобщения да се дължи ДДС. Освен това по изп.д. са налични удостоверения, издадени от ЧСИ Г. Ц., че има надплатени суми по изп.д. 568/21 и 567 /21 г. Предвид, че атакуваното разпореждане е издадено след жалбите ѝ срещу постановлението за възлагане и разпределението на сумите, счита атакуваното разпореждане за недопустимо.

Ответниците по жалбата не са изразили становище.

От материалите по изп.д. № 22 по описа за 2023 г. образувано от ЧСИ Ш. Д. се установява следното:

С разпореждане от 16.1.23 г. ЧСИ Ш.Д. образува изп.д. 22/23 г.

От посоченото в разпореждането за образуването му е видно, че по описа на същия изпълнител е било образувано изп.д. 187/19 г. с взыскател К. М.. Делото е прекратено и изпратено на ЧСИ Г.Ц. по реда на чл. 427, ал. 5 от ГПК, който го е образувал под № 568/21 г. Към изп.д. 568/21 г. са се присъединили и други кредитори въз основа на удостоверения, издадени от съдебния изпълнител по изпълнителни дела № 453/21 г., № 454/21 г. и № 567 /21 г., всички също по описа на ЧСИ Г.Ц., първите две с взыскатели К. М. и П. Г., а последното с взыскатели освен К. М. и Л. М. и М. Г..

Впоследствие по молба на взыскател изп.д. № 568/21 г. е изпратено на ЧСИ Ш. Д., който с разпореждане от 16.1.23 г. го образува под № 22/23 г.

По изп.д. 22/23 г. е постановено разпореждане от 24.2.23 г., което е предмет на атакуване от длъжника М. К. и по което е образувано настоящото въззивно производство.

Видно от разпореждането ЧСИ е определил задължения за такси и разноски, съгл. ТТРЗЧСИ във връзка с изпълнителен способ – публична продан по реда на гл. 43, аваносово платими от взыскателите по делото – К. Г. М. и П. Г. Г. и че са за сметка на длъжника М. Г. К., както следва 1. Обикновени такси общо 180 лв. без ДДС, съгл. ТТРЗЧСИ /т. 4-18 бр./ и дължимо ДДС 36 лв. или общо 216 лв.; 2. Пропорционални такси общо 6520 лв. без ДДС ,съгл. т. 26, б. „е“ от ТТРЗЧСИ, и 1304 лв. дължимо ДДС или общо 7 824 лв. и 3. Допълнителни такси, за които не се дължи начисляване на ДДС общо 43 лв. по т. 31 от ТТРЗЧСИ.

В жалбата се твърди, че публичната продан, която е проведена е без

яснота по отношение на дължимата по изп.д. № 568/21 г. сума на дълга, която влияе върху таксата по т. 26 от ТТРЗЧСИ. Изтъква, че е изготвен протокол за разпределение на суми от 11.11.22 г., в което също няма сметка за материалния интерес за изчисляване на таксата по т. 26, както и на дължимите суми за такси и допълнителни разноски.

Жалбата срещу издадения акт е допустима. С чл. 435, ал. 2, т. 7 от ГПК е предвидена възможност за длъжника да обжалва разноските по изпълнението.

Прието е в т. 2 на ТР 3/10.7.2017 г. на ВКС по т.д. 3/2015 г., ОСГТК, че на обжалване по реда на чл. 435, ал. 2 от ГПК подлежи всеки акт на съдебния изпълнител, в който се определя размера на задължението на длъжника за разноски. В акта следва да е посочено основанието и размера за тяхната дължимост.

Видно е, че с атакуваното разпореждане съдебният изпълнител е определил задължения на длъжника за заплащане на разноски по изпълнението.

Следователно възраженията в жалбата, че акта не представлява сметка по см. на чл. 79 от ЗЧСИ, каквато сметка не ѝ връчвана не е основание за незаконосъобразност на атакувания акт.

За изясняване на обстоятелствата от значение за проверка досежно законосъобразното определяне на разноските с разпореждането на ЧСИ е назначена експертиза.

Вещото лице е констатирало, че по първоначално образуваното изпълнително дело № 187/2019 г. по описа на Ш. Д. цялата сума е изплатена, като има и надплатена сума, която надплатена сума е в размер на 697,52 лв. Надплатената сума и към момента си стои по сметката на ЧСИ без да е отнесена към друго задължение на длъжницата М. К.. Събраната сума по т. 26 от Тарифата е 178,37 лв.

Въпреки че сумата по изпълнителното дело не само, че е събрана, но е и надплатена, делото е изпратено по реда на чл. 427, ал. 5 ГПК на друг ЧСИ, на ЧСИ Г. Ц., който го образува под № 568/21 г.

Към изп.д. 568/21 г. са се присъединили и други кредитори, въз основа на удостоверения, издадени от съдебния изпълнител по изпълнителни дела № 453/21 г., № 454/21 г. и № 567 /21 г., всички по описа на ЧСИ Г.Ц., първите две с вискатели К. М. и П. Г., а последното и с вискатели Л. М. и М. К., наред с К. М..

Вещото лице сочи, че по присъединеното изпълнително дело № 567/21 г. по описа на Г.Ц. също има надплатена сума, която възлиза на 300 лв., която също си стои по сметката на ЧСИ без да е отнесена към друго задължение на длъжницата М. К., като ЧСИ чакал посочване на сметка от длъжника, за да му я преведе.

Затова вещото лице сочи, че по тези две дела - 568/21 г. и по изп.д. 567/21 г.- няма материален интерес.

По изп.д. № 454/21 г. – материалният интерес посочен от вещото лице е 26 659,11 лв., като вещото лице е констатирало, че по делото не са превеждани никакви суми от длъжника т.е. нищо не е събирано и по него не са начислявани такси по т. 26 от ТТРЗЧСИ, а по изпълнително дело № 453/21 г. материалният интерес е 366 507,43 лв.

С оглед изложеното съдът приема, че материалния интерес по изп. д. 22/23 г. възлиза на 393 163, 54 лв. /366 507,43+26 659,11/.

Видно е, че от проведена публична продан е събрана сума в размер на 165 000 лв.

ЧСИ е определил таксата по т. 26, б. „е“ ТТРЗЧСИ върху събраната сума в размер на 6520 лв. без ДДС и 7 824 лв. с ДДС

Съдът счита, че при определяне на размера на таксата ЧСИ не се е съобразил с изр. 1 на забележка 1 към т. 26 ТТРЗЧСИ, в която е разписано, че при частичното събиране на паричното вземане таксата се определя за целия дълг, но се събира част, съответстваща на събраната сума. При определяне на таксата съобразно посоченото, таксата възлиза на 4651,35 без ДДС и на 5 581 лв. с ДДС. При дълг от 393 163, 54 лв. таксата, определена по б. „е“ на чл. 26 от ТТРЗЧСИ възлиза на 11083, 27 лв. с ДДС, като съответстващата от нея част на събраната сума от 165 000лв. възлиза на 5581 лв. с ДДС. Затова таксата следва да намали до този размер. Съдът не възприема изчисленията на експерта по отношение таксата, защото той не е съобразил визираната по горе забележка при частично събиране на суми. Стореното от него приспадане на авансовите такси от събраната сума, на основание забележка 4 към т. 26 от ТТРЗЧСИ е неправилно. Забележката посочва, че авансовите такси не участват при формиране на дълга спрямо, който е предприето принудителното изпълнение, а не че авансовите такси се приспадат от него при изчисляване на таксата, каквото е вложеното от

експерта разбиране при изчисляване на дължимата според него такса по т. 26 от ТТРЗЧСИ.

Жалбоподателя възразява срещу коректното посочване на дълга, без обаче да посочва конкретни факти и доказателства, които да влияят върху така посочения размер, в удостоверенията на ЧСИ, при присъединяване на делата.

По отношение на определените обикновени такси – 18 бр. по т. 4 от ТТРЗЧСИ и допълнителни такси в размер на 34 лв., вещото сици, сочи, че по образуваното изп.д. 22/23 г. таксата по т. 4 ТТРЗЧСИ следва да е в размер на 70 лв. без ДДС и 84 лв. с ДДС за констатираните от вещото лице 7 бр. документи изпратени по пощата /не става реч за изпратени по ел. поща/. Затова съдът счита, че за сумата над 84 лв., разпореждането следва да се отмени.

Не се установява основанието за начисляване на допълнителни такси по т. 31 от ТТРЗЧСИ в размер на 43 лв., поради което също разпореденото им заплащане от длъжника следва да се отмени.

Водим от изложеното и на основание чл. 436, ал. 1 във врр. с ч. 435, ал. 2, т. 7 от ГПК, БлОС

РЕШИ:

Отменя по жалба подадена от М. Г. К. Разпореждане от 24.02.2023г. по изп.дело №22/2023 на ЧСИ с рег. № 796 с район на действие ОС Благоевград, в частта му за определяне на Обикновени такси над сумата от 84 лв. с ДДС до определения общ размер от 216 лв. с ДДС, съгл. т. 4 от ТТРЗЧСИ ; в частта за определяне на пропорционални такси по т. 26 от ТТРЗЧСИ над размера от 5 581,62 лв. с ДДС, до определения размер от 7 824 лв. с ДДС и изцяло определените за плащане Допълнителни такси, по т. 31 от ТТРЗЧСИ в размер на 43 лв.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____